

دیدگاههای مختلف درباره مولوی

محمود کرمی

سپاس بُوْ ئەو خودایەى که دەر فەتیکى وای داوینى که لە داوینى پیر و بەزەى ویدا دەتوانین لە سەر ئەستێرە گەش و پرشنگدارە کانى ئاسمانى ئەدەبى کوردى بدوین و بیرو پامان بە زمانى زگماکی خۆمان دەر برین و زمانى پیروزی گەلە که مان بە خەلکی دنیا بناسین و دژمنى پى بتاسین. هیو دارم زانایانى گەلە که مان بە تايبەت گەنجە کانى کورد، کانى گەنجى پیناسى گەلە که مان که زمان و ئەدەب و فەرھەنگە بە تۆژو لى کۆلینەو وە هۆننەو و نوسین و لیک دانەو و بەر بلا و بەهەمو کار پیریکى دنیای را گە یەنن و لە هەمو بواریکەو و سەرى بخەن تا خەلکی دنیا تى بگا که گەلى کورد خاوەن چ فەرھەنگ و ئەدەب و وێژە یە که و بە هارى زمان و فەرھەنگى گەلى کورد پاییزى بە سەردا نایە و بە فر و سەھۆلى زستانی نەفامى روى دانا گرى و هەرگیز نامرى. یە کێک لە و مەسەلە گرىنگانەى کە لە م رۆدا - باسى بە راستى پيوسته، ناسین و ناساندنى زانایان و تۆژەران و ئەدیبان و شاعیرانى پیشوى گەلە که مانە که دەبى وە کانى گەواھیرات دەر بخرین و نوینە کى میشک و دل لە ژەنگار و تۆزى نەناسینان مشت و مال بکرى. یە کێک لە و پیاو و گەورانەى که ئەدیب و شاعیر و خواناسیکى گەورە بوە (سەید عبدالرحیمى تاو و گۆزى) ناسراو بە مەولەوى کوردە که هەستى خاوین و سۆزى گیان بە خشى دیمەن و نەخشی میژو فەرھەنگى نەتەو وە که مانى جوانتر و دل رپیتەر کردو و - مەولەوى کورپى (ملا سعید) و لە نەو وە (ملا یوسف جانى) کورپى (ملا ابوبکرى مصنفى چورپى) یە که ئە گە پیتەو و سەر خواناسى بە ناو بانگ (سەید محمد زاھید) که بە (پیر خدرى شاھو) ناو بانگى دەر کردو و.

مهولهوی بۆ خویندنی دهرسی مهلايه تی له نیوان شاره کانی ئیران و ئیزاق دا زۆری هاتو چۆ کردوه و زۆ گهراوه - (ملا سه عیدی) باوکی یه کهم مامۆستایهك بوه که دهرسی پی گوتوه و له ئاکامدا له سلیمانی له خزمهت (ملا عبدالرحمانی نۆتشیهیی) دا که موفتی سلیمانی و مامۆستای مزگهوتی (مه لکهندی) بووه خویندنی تهواو کردوه - مهولهوی له ئاکامدا له سالی ۱۳۰۰ی کوچیدا کۆچی دوایی ته کا و له گورستانی (ئه صحابه) نزیکي (سه رشاته) که دپی له دایک بونی بوه به خاکی ئه سپین. مهولهوی له ژباندا چی به سه رهاتوه و چۆن ژیاوه که یفی خۆیه تی، مه سه له ی گرینگ بیرو باوه ری مه ولهویه که پیویسته باسی له سه ربکری - ههر ئاسه واریکی مه ولهوی له یه کهم پرواندانی شان دهری خواناسی و ئه وینداری بی گهردی ئه و به خودای گه وره یه - شیعره کانی ههر سۆزی دهر وون و گری به تاوتینی ئه وینه - وت و ویژی ئه وینداریکی راسته قینه ده گه ل دلبهر دایه بۆیه بی په رده ده لی:

چه مینت زه حمهت نیگام کیشابۆ که ف پات وه خار دیدهم ئیشابۆ
یا که رده بۆ دڵ دیوانه ی دڵ ته نگ وهخت نیشانه ی دلان په ی خه رهنگ
په له په ی زه وق زامی وه تیرت ئازا دابۆ تای زولف زنجیرت
یا خۆ تۆ دابۆت وه دڵ مه زه ی مه رگ تیری خه ده نگت دابۆ نه تۆی جه رگ
واته: نه وهك به هۆی نوارینی من له تۆ، نیو چاوانت ئازاری پی گه شتی، یان به ری
پیته به درکی برژانگم که به سه ر یا ئه رپۆیشتی ئیشابی، یا خۆ کاتی که دلان بۆ تیری
چاوت ئه بن به نیشانه، دله شیته که ی من بۆ چه شتی زامی تیرت په له په لی کرد بی و به و
هۆیه ئازاری گه یان دبی! به تای زولفی تۆ که وهك زنجیری دلی منی پی به سراوه ته وه، یا
خۆ تۆ تام و چیژی مه رگت به دلم چه شان دبی و به تیری برژانگه کانت جه رگمت بریندار
کردبی و دلمت له پیکران به تیری ئه وینت بی به ش کردبی.

یا مه رده بۆت، دڵ دیوانه ی دلگیر جه تیر ئه ندازی، که رده بۆت ته قصیر
یا نه دابۆت تۆز، گهرد پالا کهت په ری سورمه ی چه م سفته ی بالا کهت

ته گهر دلشمت له و تیره بی بهش نه کرد بی که مت دابی و دریغت لی کرد بی، وه به وه
 دلمت پتر شکاند بی یان تۆزی که وشه کانت نه دابی بۆ کله ی چاوی ته و که سه ی سوتاوی
 عشقی بالاته، ته و شیعره نه ته نیا ته وینی مه وله وی ده گه به نی، له باری که سم و بیچمی
 خه یالی و ناسک خه یالیشه وه له پله و پایه یه کی به رزدا یه که ده بی ته ده ب له حانیداسهر
 دانه وینی و خوبشکینی و خوی به لای شیعره کانی مه وله ویدا بخشینی تا بمینی له و
 شیعره دا که رابرد، مه وله وی ته وینی دلبر به زنجیریک که دلی پی به سراو ته وه نیو
 ده باوه دیسان ههر ته و ته وینه به تیری تیر نه ندازان ده گری و تۆزی پیتلاوی دلبه ری
 بی وینه ی به کله ی چاوی سوتاوانی ریگه ی ته وین ده گری که به یه ک گرتن و تشبیه له وه
 جوانتر نابی - به و شیوه مه وله وی به سۆزی دور له قۆز و پۆز له گه ل هۆزی ته وینداران
 خوی یه ک ته خا، له چهن شیعی دیکه دا پتر په رده له سه ر ته و ته وینداریه لا ده باو ده لی:
 شه راره ی کوره ی ده رون پر جو ش دیگ چه مه ی چه م ئاوه ر دوه خرؤش
 سه ر که رده ن خو ناو نه روی رو خسارم که رده ن وه شه تاو جه سته ی خه مبارم
 وه لوه له ی لوله ی پیشه ی ئازای چاک یا واوه سه رین نو په رده ی ته فلاک

واته: بلیسه ی تهن دوری ناخی به جو شم مه نجه له ئاوی سه رچاوه ی چاومی هینا یه کول
 و فرمی سکی به خور لی رژاند، خوینا و له چاومه وه لیشاوی کردوه و له شی خه مبارمی
 وه ک شه تاو لی کردوه بویه دهنگی شمشالی ئیسقانی تیک شکاوی له شم گه یشته ته
 ئاسمانی حه و ته م و عهرش و کورسی - له دوا ی ته وه ده لی:

په ریم مه گره وان انس و جن و حور ناله مه که ران جه ده رگای غه فوور
 مه لالان یه ک یه ک په ری رزگاریم په ری ساپیشی زامان کاریم

به هوی تیک شکاویم ئاده میزاد و جن و حوریه کانی به ههشت بوم ته گرین و ته پارینه وه
 بوم له قاپی خودا و ته لالینه وه تا رزگار بیم و زامه کاریه کانم ساپیش ببن، له پاش
 ته وه ده لی:

تۆ نه تۆی حیجاب ئیستغنامه دهۆش نه حه جلهی خاوکای راحه تی خامۆش
نه یوان هیمان وه لات فه ریا دم نه زان'ت وه دهر د داد و بیدادم

که چی تۆ له نیۆ په ردهی بی باکی و بی نیازیدای و ئاگات له کهس نیه و له سه ر جیگای
رپاوردن و نوستنی خو تا خو ت بی ده نگ کردوه و هیشتا هاواری منت پی نه گه شتوه و
به حالی زارو داد و بیدادی منت نه زانیوه.

ساگۆش ده رساتی وهی زیر و به م دا بویه روه بالین شه هل ماتم دا
تالیت مه علووم بو سه ختی هیجرانت بزانی وه دهر د خه ستهی زامانت
به لکم په حم خه یر باوه ری وه دل ساتی په ی دهر ون ته سکین بو حاصل
چینه زیاته ر، شای نه و نه مامان بی ئینسافی یه ن جه فای بی سامان

واته: گوئی به ساز و سه نتوری هاوار و ناله کهم بده و به لای خه فه تباراناتی په ره تابزانی
ده ردی دوریت چه ند نا په حه ته و تی بگهی که ئهوی به زامی تیری تۆ برینداره له چ
حالی کدا یه به لکو به زه بیت پایته وه و کاری بکهی تاوی به سیته وه - ئه ی سه رۆکی تازه
پی گه یشتوان ئینساف نیه له مه زیاتر سزای شه ویندارانی درگات بده ی - مه وه لوی له
شیریکدا که به بۆ نه ی جیژی موباره کی قوربان هۆنیو به ته وه نیشانی داوه که هیچ په رده و
له مپه ریکی ده نیوان و خو ی و دل به ردا هه ست نه کردوه و نیشانی داوه که ئه وینداری بی
خه وشی دلداره که نیازی به ئه زمون نیه و پیویست ناکا که له به ردی محه ک بدری، بۆ به
ده لی:

کۆن کوشتی و، باردیی گول جه مینانه هه ی سه ر؛ هه ی ئه رواح دل خه مینانه
هه رکه س گیان وه که ف په ی نیگار یوه هه ره که قوربانی وه فاداری یوه

واته: جیژی قوربان واده ی ئه وه یه که یاره جوانه کان به رسن کواحه یوانی قوربانی؟
بیهینن با سه ری به رین، دلدارانی خه فه تباریش بلین فه رموون ئه وه سه رو گیانمان له

بهرده ستانایه، ههریهك له دلداران گیانی خوئی ناو ته سهردهستی بو دلداریك و خوئی
کردوه به قوربانی بو یاریك - له دواى ئه وه دهلی:

ساتویچ من وهره، وه قوربانی که من وه قوربانی ی رای ره بانی که
ساتویش وهره من وه کو بهرخ له ریگه ی خواپهرستیدا بکه به قوربانی؛ له پاش ئه وه
مهولهوی له ئه وپه ری خوداپهرستیه وه به خوئی ئه لی:

خه یالیت که ردهن جه رووی نادانی چ لایق وه تون روتبه ی قوربانی
واته: له روئی نه زانیه «مهولهوی» - ئه م خه یالته کردوه، که ی تو هیئای ئه وه ی پایه ی
قوربانیت بدری، مهولهوی به وه هممه خواناسیه وه له به رانبهر خودادا خو به تاوانبار
داده نی و ده لی:

حق وه لطف ویش باوه رپۆ ئه ورپت سوود سه رمایه ی عه قیده که ی ویت
وه رنه من لافاو تاوانان به رد دم دوعام رای ده رگای قه بوول گوم که رده م

یانی: خوا به میهره بانی خوئی قازانجی باوه ری خوئت ده ستگیر کا ئه گینا من لافاوی
گوناه بردومی و دوعام زیگای قوبول بونی ون کردوه - له شیعریکى دیکه دا به ناسک
خه یالیه کی شاعیرانه وه ده لی:

سفیدیت قه لغان په ی رووی سیات بو که مانیت شه فیع تیر دیات بو

واته: هومیدم وایه سپیه تی مووی سه رو ریش ببی به قه لغان و نه یه لی له رپۆزی
قیامه تا روره ش ببی وه چه مینه وه ی بالات که وه ک که وانى لی هاتوه ببی به تکاکار بو
ئه وه ی نه یه لی گرفتاری سزای روانینی حه رام ببی.

ئه و شیعره به ته نیا ناسک خه یالیه کی زوری تیا به - وه ک سپیه تی مووی سه رو ریش له
به رانبهر رووی سیادایان تشبیه کردن و ویک زانینی پشتی کوم و چه ماوه به که وان چونکه
کاتی مرؤف پشتی کوم بیته وه سه ریشی خوارده بی و ناتوانی به باشی له هیچ حه رامیک

بنواری و تماشای کهس بکا، له لایه کی دیکه شه وه پشتی کۆم وهك چه مانه وه و سهردانه واندن وایه بۆتکا - بۆیه گوتویه: به لکو پشتی چه ماوهم ببی به تکا کاری نوارینی حرامم - له و شیعره دا نه ته نیا ناسك خه یالی به لکو له روانگای زانستی (به دبعیشه وه) هونه ری (طباقی) ی تیا به کار هینراوه - هونه ری (طباقی) بریتیه له کۆ کردنه وه ی چند وشه که پیوه ندیان به یه که وه هه بی - که مه وله ویش ته و کاره ی کردوه وهك دووشه ی سپی و رهش و تیروکه وان و قه لغان، له شیعریکی دیکه دا بیچمی خه یال واته (صور خه یالی) به جوانترین شیوه خۆ دهنوینی و دیمه نیکی دل رفینی واپیک دینی که ههر بیره وه ری و اقی لی و پرده مینی و ههستی ههر به ههستی دهبزوینی و وازی پی له توپکل دینی و دلی ههره خاوهن دلی راده ژینی و ته می خه می ههر خه مباریک دهره وینی و پرژنه ی بارانی ره حمهت و جوانی و پی که وتویی به سهردا دهبارینی - وهك ده لی:

تاوه زولف و رووی تۆ ته ماشامه ن ته دای نمای فهرز صوبح و عیشامه ن

واته: تا من خه ریکی ته ماشای ته و زولفه ره شه ی تو و ته و پوخساره پروونا کهت بم ته بی ههر خه ریکی کردنی نوژی عیسا و به یانی بم، چونکه کاتی سهیری زولفت ته کهم واته زانم شه وه و ته بی نوژی عیسا بکه م وه کاتی که سهیری روی پروناکت ته کهم واته زانم رۆژ بوه ته وه و ته بی نوژی به یانی بکه م و به و سهیره وه جیا له نوژکردن کاریکی دیکه م له دهس نایه. جاکام شاعیره که ته وه نده ناسك خه یال بی که جیا له پون کردنه وه ی مه به ستیکی تایه تی هونه ری ئاوا بنوینی، مه وله وی له شیعریکی دیکه دا به ناسك خه یالیه کی زۆره وه ده لی:

واتم مه یل دل، په ی که سی که سه ن جه تن خوای صوحبهت ظاهریری وه سه ن
خه یالم که فته ی ئاسانه که ی تۆن چ حاجهت ظاهر ئاماو ئامۆشۆن

واته: وتم بۆ که سی که کهس بی خۆ شه ویستی دل به سه و پیویست به هاتنی خۆی ناکا،
مینیش خه یالم هه میشه له بهرده رگای تۆدا که وتوو، ئیترچ نیاز به هاتو چۆی ئاشکرا ته کا!

مهولهوی له و شیعره دا پونی کردوه ته وه که ته نیا پیوهندی دل له تهویندار یا به سه و ریواو
 پوآله تکاری بایه خیکی نیه، گوتمان که ناسک خه یالی و هونه ر له وشه به و شه و
 به ندبه بندی شیعره کانی مهولهویدا خو ده نوینی که هونه رمهندی بی وینه یی مهولهویمان
 پی ده سه لمینی وه که له و شیعره دا ده لی:

خه یلیوهن خه ریک زاگهی زه حمه تم به لکو وه رابو بهر شو عوسره تم
 فه له که وه به ختم مه گه س مکیانو وه راکهی په حمه ت هم دیس مریانو

ده میکه یه خه ریکی (زیی)ی زه حمه تم که بیکه مه (پی) و نوخته که ی پاک که مه وه
 به لکو دهر دو مهینه تم لی دور بکه ویته وه؛ چی له به ختی په شم فه له که میشی ته نیری و
 (پی) په حمه تم لی ته کاته وه به (زی) و نایه لی له دهر دو زه حمه ت رزگاریم بی واته
 ره حمه تم لیته کاته وه به (زه حمه ت). له شیعریکی دیکه دا که گوایا دهرمانی هه لامتی بو
 دۆستیک ده ست نیشان کردوه، دهرمانی دهردی تهوی ده گه ل دلی پر له تهوینی خو یا
 پیکه وه زور چالا کانه و هونه رمه ندانه پیوه ندداوه و پیکه وه نوساندونی و ده لی:

شهنه تم دوور باله یل زوکامشه ن دیشوار بالای نه و نه مامشه ن
 به مه ودای موزگان سوراخش که رو وه گهرمی نیشان ده ماخش دهر رو

واته: بیستومه که له یل دوری لی هه لامه تیه تی و بالای نه ونه مام و شوخ و شهنگی
 نارپه حه ته - بو دهرمانی ته و مهره زه دله ی وه که هه نارم که پرپه له دهنگی ئیش و ئازار، له
 ناوته نووری ئاگری تهوینی خو یا بیپیشینی، وه به تیغی برژانگی خو ی کونی کاوبونه که ی
 هه لمتری چاک ته یته وه.

مهولهوی نه ته نیا له و شیعره دا رینگه چاره ی هه لامه تی بو دۆستیکی ده ست نیشان
 کردوه به لکو به دلداره لیو شه کر باره که ی خو شی که خودایه گوتوه که گهر هه نار ی دلم
 که پر له دهنگی ئیش و خه می رینگه ی تویه له نیو بلیسه گری تهوینی خو یا بیپیشینی و تیری
 مؤژول کونی بکه ی و بونی پیوه بکه ی ده بینی که بونی تهوینداری لی دی و تی ده گه ی که

له پراسته پئی تهوین و تهوینداری لام نه داوه، بویه لهو شیعره فارسیه شدا ده لئی:

تفضل بالعجل بالكأس ساقی صفای مئی نماید و جه باقی
 بکوری دو چشم اهل انکار بکن کاری نوایرا در این کار
 ز دیده زنگ ظلمت را زداید دلم تصدیق رؤیت را نماید
 در این نشأه بامکانش بگویم در آن نشأه و قوعش را بجویم

واته: مهی گپیر فهرمو زوکه به له زمه ی له کاسه دا بینه و دلم مه شکینه، که به راستی روی خودا له روناکی مه یا دیاره - به کویرایی چاوی بی باوه پان کاروباری تیمه به دهنگی خوش بینه جوش و کارمان رپک بخه تا له چاوم ژهنگی تاریکی بمائی و دلم باوه پ بکا که خودای دیوه تا بگونجی بلیم خودا ده بیری و به و هیوا و هومیده وه له دوی دیتنی بگه پیم. له تاخریدا ده بی بلیم مه وله وی ته هلی دل بوه و شیعره کانی به دل گوتوه بویه زور زو له نیودلدا جی ده گری و داخم بو ته و دلش دی که کانگای تهوین و تهوینداری نه بی - وه ک خواناسی گه وره و بی هاوتا ماموستا خه پیام ده لئی:

حه یفم له دلئی دی که به بی سوتمانه دلداری تیانه کردوه هیلانه
 هر رپوژی که بی دلبر و بی دلداری بی نرخه پپر و پوچه - زیانی ژبانه
 سه رده می نوی و پیداویستی تم سه رده مه به عیرفان و بیری قال و قولی خواناسی

به بی هیچ پیشه کی و سه روتاریک - روی قسه مان له مروفی موسولمانه - ته و که سه ی واقورثان و بهرنامه کانی پیغه مبهری مه زن (دخ) هیم و بناغی ژبان و وه روپیکه ی دل و زمانیه تی - ته و که سه ی که خودا به یه ک ده زانی بو ته وه ی له یه ک لانه دا و له هرچی دوی پیوه بی دور که و پته وه - له دورویی و دودلی و دوزمانی، دویه تی، بو هر موسولمانیک که له دین تی ته گا رون و ناشکرایه که دین به تیکرایی تهوین یانی سوتان - توانه وه - خو

بهخت کردن - له خو بردویی - و پبون - سپبون - عیرفان - خواناسی و خوابینی به چاوی
دل جاکه وایه ئیسلام به بی عیرفان و ئه وین چوار چپوه یه کی بی ناوه رو که و کرده وه
دینیه کان ههستان و دانیشتنیکی بی رهنگه - رهنگه بلئی جا چوون؟ له وه رامدا ده لیم
خوشه ویستم - نوپژ ده خوینی و ده بی ئه وینی له گه لدا بی و دل ودهرونی بو قال بکری و
قه باله ی خه یالی خاوی بو به تال بکریته وه چونکه وشه به وشه و بهند به بهندی نوپژ،
ئه وینه و وت و ویزی ئه وینداره ده گه ل دلداری راسته قینه دا - رپوژ و دم گرتنه وه له
خواردن و خواردنه وه نیه به لکو شیواز و بار هینانه بو وهی وازت پی له خرابی بیئی و
دهردو ژانی سک برسی بونت پی بسه لمینی تا له بیری سک برسیانی رپوژگارو
چه وساو هکاندا بی، بو ئه وهی دم و گویت له وتهی خراب بیهستی و چاو له ئاره زوگه لی
بی که لک و نه زوک بیوشی و تی بکوشی که به کار و ئاکاری جوان و خوداپه سه ندانه
خوبگری هه تا ئه مری. - به لام ئایا هه مو ئه و کاره جوان و له بارانه به بی رپژنه ی بارانی
ئه وین ده گونجی؟ هه رگیز نه - خودا هه ر پیغه مبه ریکی که ناردوه ئه گه ر پیره وان و
دهسته و بهسته ی پیغه مبه رانی پیشو به نیشان دان موجزاتی پیغه مبه ری ئیمانان پی نه هینایی
به کافر نیوی لی بردون - چونکه ویستویه ئیمان و ئه وینی خه لکی له به رانه ر خودا دا تاقی
بکاته وه تارون بیته وه که ئایا ئه وان دوا که وتوی فهرموده ی خودان یا نه؟ ئایا خه لکی
پیغه مبه ر په رستن یا خوا په رست وه ئایا له ئیمان ئه وین سه بارهت به خودای گه وره
راست ئه که ن یان درو؟ ئه وه هه ر ئه و مه سه له یه که کاتی پیغه مبه ر (د.خ) کوچی دواپی
ئه کا حه زره تی عومه ر ده لی هه ر که س بلئی «موحه ممه د» (د.خ) مردوه به و شمشیره دوله تی
ئه که م» حه زره تی ئه بو به کری صدیق (خوای لی رازی بی) دی به موسولمانان ده لی: ئه و
که سه ی که پیغه مبه ری په ره ستوه و ته نیا ئیمانی به «موحه ممه د» بوه ئه وه موحه ممه د
مردو ته واو بو به لام بو ئه و که سه ی که ئه وینداری خودایه و خوا په رسته «موحه ممه د»
گه رچی نه ماوه هه ر زیندوو ه چونکه به رانامه کانی «موحه ممه د» به رنامه و یاسایی خوایه
و خواش نامری، به لی ئه وانه هه مونیشانه ی ئه وه ن که دین بی ئه وین یانی هیچ، چونکه

ئەوین بە خودای گەورە یە کہ مرۆف بەرەو دین دەخشینی و مرۆف بی ئەوی لە بەلگە و نیشانە و پاژی هیچ یاسایە کی ئیسلامی بیرسی دلبەند و گیرۆدە ی دەبی و دەبیته موسولمان و پسی رەوی ریبازی دلداری راستەقینە، چونکہ مرۆفی موسولمان بە ناسینی کہ لەمەر خودای گەورە ی هە یە دەزانی کہ خودا بەدی هینەری هەموانە و رسکاوانی خۆی زۆر باش دەناسی و دەزانی چیان بەزەرەریان قازانجە و دەشرانی کہ خودای گەورە و بی هاوتا هیچ یاسا و بەرنامە یە کی بی سودو کہلک دانانی و بو هەر بۆیە کە هۆیک و بو هەر بەرنامە یە کە مەبەستیکی تایبە تی هە یە کہ دە گونجی کەس هیشتا پیی نە گە یشتبی، بە ناسینە وە مرۆفی خاوەن دل لە حاندی هەمو فەرمانە کانی خودادا مل کەج دە کاو بەبی چون و بۆچی و بی هیچ بیانویە کە بو بەرپۆە بردنی فەرمانە کانی خودا هەنگاو هەل ئە گری و بەدل ئارخە یانی پال بە کابە ی ئەوینە وە ئەدا چونکہ دەزانی لایەنی دل بەر هەر خیر و خۆشید کە ئەوەش خواناسین واتە عیرفانە، جا بەو شیۆە دەردە کەوی کە لە رابردودا بی هیچ شک و گومانیک گەلی کەس بی ئەوی بزانی و نیوی بۆ دانی. بە جوړی پتوہندی دە گەل عیرفان و خواناسیدا بوە و لەو بە دواش چ خەلکی ئەم سەردەمە و چ داھاتوان پتوہستیان بە خواناسیە کی قول هە یە، بۆ ئەوہی کە لە روی راستیدا دل دابمەزری و مەزرای کردە وە گۆلی جوان و ژینھاتی ئەوینی لی پروی و دیمی بروا بە تاوی چاوەنە ی ئەوین پاراوبکری، بەلی هەر موسولمانی بە جوړی دەبی پتوہندی دە گەل عیرفاندا بیی تا لە چۆژو تامی دین تی بگا و لە نیو دەریای ئەویندا پی بگا بە لام نە ک عیرفانی دوکانداران و سەوداچیان کە بە گەزی خۆ دە ی پتون و بە گەزی شام و حەلەب دە یفرۆشن و لە راستە پێشدا بە گزی و فزی گەزە ئە دەن و وە ک مامۆستای پایە بەرزی کورد «هەزار» دەلی: بە میزەری لەنگەری و عەبای فش و فۆل و شالی سەوزو کەشیدە ی زەردو پێشی قەلە مکارە وە خولە سەر بەستە زمانان بە هە یبەت دە کەن. بە لکو ئەو عیرفانە ی کە قوم بون لە دەریای ئەوینی خودادایە و جیا لە خوا مرۆف هەرشتیکی لایە، عیرفانیک کە لەودا مرۆف هەمو هەنگاویکی بۆ خودایە و خۆی لە نیو دەریای ئەوینی

خودادا له بیر ده چیتته و هو دنیای پان و بهرین به جی ژوانی تهو تهوینداریه ده زانی و به
 بادهی دهستی دلبر مهست ته بی و خاوهن ههستیکی دی وهك ماموستا خه پیام ده فهرمی:

تهم له عله که هیژایه له کانیکی که یه بۆو دورپره که واتا قه نیشانیکی که یه
 بیری تهم و تهو خه یالی خاوی من وتۆ چیرۆکی تهوین باس و به یانیکی که یه

به لئی تهو غیرفانه جی نیازی تهو پۆو سبه یینی هه مو موسولمانیکه به لام بهو مهرجهی
 که لیلی سیلاوی نه فامی و پی شیلی پیری که لله ویشکان نه بی.

۱۴ مانگی خاکه لیوهی سالی ۱۳۷۱ هه تاوی.